

1916 678

Судьба грішника

[Conradi Ludwig Richard]]

Судьба грішника.

Бог, наймудріший із всіх законодавців, висказав в своїх словах як найвиразніше і найясніше кару за переступлення його святої волі, так, що кождий може зрозуміти, яка судьба чекає грішника по справедливим вироку судді. Про се читаємо вже в Езекиїл. 18, 20: „Та душа, що грішить, та й вмерти мусить.“ І в Рим. 6, 23: „Плата бо за гріх смерть, дарування-ж Боже — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім.

Життя і смерть, се великі противности. 5. Мойсей 30, 15. Жити вічно є великим даром, який подарується в першім воскресенню через Христа, князя життя, тому, хто додержить слово Господне. Праведний буде збирати духовне, безсмертне тіло, що проникло духом і він самий „смерти не побачить по вік“, бо він сів на духови. Иоан. 8, 51. Безбожник при воскресенню на суді збиратиме зотління з тіла, якому він сів і над яким друга смерть має власть. Галат. 6, 8; Одкр. 20, 6. Замість нетлінности остається тіло, замість незмінного солома, полова та стерня. Міра його вини означає міру його кари.

Боже слово, як світло і світило, розказує навіть всякі моменти і перебіги з великого дня суду. Безбожники, яких є так багато, як піску у морі,

покриють землю. Вони побачать любе місто, а в середині Авраама, Ісаака і Якова, вони-ж на дворі. Одкр. 20, 8; Лук. 13, 27. 28. З плачем і скрегогом зубів виллють вони свою злість і розчаровання на той день. Захоплені сумнівом і зведені Сатаною схочуть вони заволодіти містом — престолом Агнця; але впаде огнений дощ з неба, як за часів Содоми. Потоки переміняться в смолу, земля в сірку, край в горючу смолу. Іса. 34, 8—10. Небо і землю заховає слово Боже для вогню в день суду і кари безбожних людей. 2. Петр. 3, 7. Всякі первні розтопляться в горячі: мука, страх і покута захоплять безбожників; як за часу потопу, так і тут не буде ратунку, всі вмруть в огні. Смерть, пекло, гріхи чорта і безбожників кинеться в озеро огненне. Се друга смерть. Одкр. 20, 14. „Ось бо настане день, палаючий як піч; тоді всі горді й безбожні будуть, неначе солома; й спалить їх той день, що настане, так, що не залишить із них ні кореня ні галузя.“ Мал. 4, 1. Коли-ж в кінці вичиститься земля від гріхів грішників, настане нова земля і нове небо, де буде праведність. 2. Петр. 3, 13.

Сю основну науку біблії вияснює Павло в посл. до Рим. 8, 13: „Коли бо живете по тілу, то помрете; коли-ж духом діла тілесні мертвите, будете живі.“ Лише в Христі є життя, а поза ним смерть. Дух живе вічно, тіло вмирає. Кукіль спалиться — і безбожників вигубиться, пшеницю-ж звезеться в клуні. Матей 13, 30; Пс. 37, 38. Зло перестане бути, добро буде вічне, так як Бог. Потім сповниться вирок Судді — Бога: Смерть для гріхів, а подарунок вічного життя для праведних. Аж тоді сповниться його вічна ухвала і постановва. Тоді буде Бог усе у всьому. 1. Кор. 15, 28.

Розчарованне над втратою себе, карою сові-

сти, плачем, скреготом зубів, мукою страхом і болем є лише переходом властивої кари, а її тривалість обмежується через існування горючої землі, властивого озера огненного, через дочасну природу безбожників, а перед' усім через довершування властивої кари, через смерть. Лише заплата за гріхи є неограничена і вічна, як нагорода для праведних. Праведний живе вічно, безбожник вмирає в озері огненним і остається вічно мертвим. Життя є даром Божим; смерть є заплатою за гріхи.

Що смерть по віки є скінченою судьбою грішника, вчить нас біблія означеними виразами.

ВОНИ МУСЯТЬ ВМЕРТИ.

Після найліпших словарів, вмерти, значить: розстатися з життям, перестати жити або бути, минатися.

Смерть отже є кінцем життя або буття. Се рішучо ствердиться в Божім слові. Бог створив чоловіка з землі, вдихнув йому в нізря живе дихання, і чоловік став через те душею живою. 1. Мойсей 2, 7. Отже перший чоловік походить із землі і є земний. 1. Кор. 15, 47. Оберне Господь віддих і серце до себе, то спопеліє чоловік, минеться, вмере і буде мертвий. Йов 34, 14. 15; Пс. 104, 29. Що він цілком перестає бути, читаємо в Йові 14, 10—12: „А чоловік, як умре, розпадається; відійшов і де він подівся? Води зникають із озера, й ріка посякає й висихає: так і людина, ляже й не встане; поки кінець небесам, не пробудиться й не підоймесь зі сну свого“. Коли ріка випарує і висхне, тоді вона певно не існує. Колиб не було жадного пробудження з першої смерті, то перестали би всі люди бути, як каже також Павло в 1. Кор. 15, 32: „Колиб я чолові-

чим робом боровся з звірями в Єфесі, то яка мені користь, коли мертві не встають? нумо їсти й пити, бо завтра помремо. З смертю минаються думки і почування чоловіка. Пс. 146, 4.

З першої смерті, якою всі люди від Адама вмирають, встануть вони при воскресенню; ся смерть є лише переходова, се спання. Але для безбожника за його власні гріхи прийде друга, иньша смерть. Одкр. 20, 6. 14. По сій смерті, нема воскресення; вона вічна, дійсна смерть, заплата за гріхи.

Возьмім деякі приміри: „То-ж коли праведник відступає від своєї праведности і творить ледарство, то він умирає за свою неправедність, що вчинив.“ Езек. 18, 26. „Коли бо живете по тілу, то помрете.“ Рим. 8, 13. „Кінець бо того—смерть.“ Рим. 6, 21. „Плата-ж бо за гріхи — смерть.“ Рим. 6, 23. „Думанне бо тілесне — смерть.“ Рим. 8, 6. „Гріх же зроблений, родить смерть.“ Яків 1, 15. На всіх тих місцях відноситься вмиранне або смерть до заплати за гріхи, до иньшої смерті, до судьби безбожників, і показує, що вони з часом мусять перестати жити, чи то бути.

ВОНИ МУСЯТЬ ЗГИНУТИ.

Згинути значить: піти поза життя, згубити його насильно, бути нагло згубленим або вбитим.

Цего сильного виразу вживається дуже часто з огляду на судьбу безбожників, як пр. „Бо погинуть беззаконники.“ Пс. 37, 20. „А всім відступникам і грішникам — погибель, і хто Господа покинув — затратиться.“ Ісаія 1, 28. „Глянь бо, вороги твої, Господи, глянь бо, твої вороги погубнуть.“ Пс. 92, 10. „І в зотлінню своїм загинуть.“ 2. Петр. 2, 12.

ВОНИ МУСЯТЬ БУТИ СПАЛЕНІ І ЗНИЩЕНІ.

Попередні вирази доказали, що беззаконник з часом вмирає, гине і перестає жити, крім того означимо ще так само й вирази „спалити“ і „знищити.“

В 2. Петр. 3, 7. 10 читаємо, що небо і земля на огонь зберігаються про день суду й погибелі безбожних людей, і що потім земля і діла на ній погорять. Що-ж будуть робити безбожники, коли кинеться все в отсе страшне, огненне озеро? Св. письмо відповідає на се питання: „А половину (безбожників) спалить вогнем негасимим.“ Мат. 3, 12. І в Мат. 13, 30: „Зберіть перш кукіль (діти злови) та повяжіть у снопи, щоб спалити.“ Далше в віршу 40: „Оцеж, як той кукіль збирається, та палиться огнем, так буде при кінці світа сего.“

І вогонь пожере їх потім. „Вагоніте від сіна, — вродите солому; подих ваш — огонь, він же й пожере вас. І тоді будуть погани, як горюще вапно, як порубана тернина, згорять у огні.“ Іс. 33, 11. 12. „Як огонь зідає солому, й поломя спалює сіно, так вигорить корінь їх, а цвіт їх як порох розвієсь.“ Іс. 5, 24. „А якесь страшне сподівання суду і огнянний гнів, що має пожерти противників.“ Жид. 10, 27. „І зійшов огонь від Бога з неба і пожер їх.“ Одкр. 20, 9. Є то вічний огонь, що вічно горить і нищить. Червак, що перегризає тіло безбожника, не вмре, і огонь що нищить тіло, не згасне, поки з тіла не зробиться попіл, як також в Мал. 4, 1. З стверджено: „Ось бо, настане день, палаючий як піч; тоді всі горді й безбожні будуть, неначе солома, й спалить їх той день, говорить Господь Саваот, що настане, так що не зостанеться з них ні коріня ні галузя.“

І топтати мете безбожних, вони бо будуть порохом під ногами в вас того дня, що я наведу.“

Господь був би не міг сего ще ясніше описати.

ВОНИ МУСЯТЬ БУТИ ВИГУБЛЕНІ І ВИТРАЧЕНІ.

Нема сильніших виразів, щоби висловити цілковите зруйнування і усунення якоїсь річи, як „вигубити“ і „викоренити.“ Господь хоче цілу свою вселенну очистити від всіх беззаконників; „Переступники-ж будуть знищені всі до одного; буде загороджена будучність беззаконним людям.“ Пс. 37, 38. „Бо благословенні його наслідують землю, а прокляті його будуть витрачені.“ Вірш 22. „Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє.“ Пс. 145, 20. „Ледачі же витрачені будуть із землі, і зрадники будуть викоренені з неї.“ Приповіс. 2, 22. „Коли беззаконники як билина буйно ростуть і всі процвітають, що творять безчестє, то се на те, щоб знищені були на віки.“ Пс. 92, 8.

Подібних місць можна ще більше навести, але слово Боже вистарчає, хочби лише було одно місце. На два способи не можна сего виразити. Страшна нагорода очікує грішника. Жадне перо не в силі описати разчаровання і сумніву, страху і болю, які подолють грішників, коли вони побачать чудову спадщину праведників і свою власну, страшну долю. Замість бути в пишнім місті, він на дворі; замість мати приступ до дерева життя, мати вічне життя і втіху на новій землі, очікує його огненне озеро, мука і страшна смерть. Тривання сих переступів і міру кари назначить сам Суддя; ми лише знаємо, що кінцем є смерть, що безбожники будуть вигублені на віки, і що з го-

рючого озера старої землі, повстане нова земля, де буде праведність. Лише праведник жити ме вічно, лише йому подарується найгарніший дарунок через Христа.

Господь дає нам ще сьогодні на вибір. Він і перед тебе, любий читачу, ставить життя і смерть, благословення і прокляття, щоб „ти вибрав життя і ти і твоє насіння жити змогло.“ Господь не тішиться смертю грішника, але хоче „щоб він відвернувся від свого діла і жив.“ „А дух і невіста глаголють: Прийди! і хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо.“ Одрк. 22, 17.

Л. Р. К.

Біоложенія

Видавництво „Поліглот“ видає християнські книжки, часописи і брошурки в різних мовах. Можна набути каталоги українських, польських, російських, німецьких та чеських видань.

Всім що бажають присвоїти собі правдиво християнський характер серед нинішнього розворотного світа, та зрозуміти в світлі божественних пророцтв причину і значіння сьогоднішнього безрадного все-світнього положення, поручаєм слідуючі книжки:

ДОРОГА ДО ХРИСТА, в оправі або брошурована, стор. 156.

Ця книжка говорить нам зараз на вступі про велику Божу любов до людей, яка обявляється в мудрім, доцільнім та гарнім ділі сотворення світа, а опісля в відданню Свого Сина за впавше люцтво. Вказує на безнадійність грішника в його невідродженім стані, та показує йому дорозу до Христа яко одинокого котрий може спасти від гріхів і вічної погібелі, та наділити вічним життям.

ПРИСЛУГА ДОБРИХ АНГЕЛІВ, в оправі, або брошурована, стор. 141.

Ця книжка оповідає нам про сотворення ангелів, про їх характер і занятте, їх велич і гідність, та про їх услуги для всіх тих, що хочуть досягнути спасення. Говорить она рівнож про упадок Люцифера і його ангелів, про їх шкідливу діяльність для людей, їх місце побуту, та про остаточну їх судьбу.

ЗНАКИ ЧАСУ, кварталний журнал релігійно-обичаєвого змісту, освітлюючий рівнож нинішнє положення світа на основі божественних пророцтв Св. Письма, стор. 16,

З замовленнями та за інформаціями просимо звертатись на адресу: Видавництво „ПОЛІГЛОТ“ т. з обм. пор., ВАРШАВА, Алея Рож 9.

